

**WATER. WONDER.
WELCOME.**

Vissza A Balatontól a Cook-szorosig: Mányoki Attila, a hosszútávúszás élő legendája

2016.09.30. 14:30 CET

Embertelen és lehetetlen...Ezzel a két kifejezéssel lehetne körülírni azt, amit Mányoki Attila immár évek óta művel. A zalaegerszegi hosszútávúszó, aki az első FINA Világbajnokság évében, 1973-ban született, rendszeresen olyan vízi erőpróbákban vesz részt, melyeket legnagyobb ellenségeinknek sem kívánnánk. Ennek elismeréseként novemberben bekerül az Úszó Hírességek Csarnokába, többek között Darnyi Tamás, Egerszegi Krisztina, Kovács Ágnes, Székely Éva, illetve számos kiváló vízilabdázónk, így például Benedek Tibor vagy éppen Faragó Tamás társaságába.

Embertelen és lehetetlen...Ezzel a két kifejezéssel lehetne körülírni azt, amit Mányoki Attila immár évek óta művel. A zalaegerszegi hosszútávúszó, aki az első FINA Világbajnokság évében, 1973-ban született, rendszeresen olyan vízi erőpróbákban vesz részt, melyeket legnagyobb ellenségeinknek sem kívánnánk. Ennek elismeréseként novemberben bekerül az Úszó Hírességek Csarnokába, többek között Darnyi Tamás, Egerszegi Krisztina, Kovács Ágnes, Székely Éva, illetve számos kiváló vízilabdázónk, így például Benedek Tibor vagy éppen Faragó Tamás társaságába.

„Ugyanúgy kezdtem, mint bárki más, gyerekként medencében versenyeztem, 100 és 200 pillangón indultam. A testi adottságaim alapján hamar kiderült, hogy ebben a műfajban nem vehetem fel a versenyt az élmezőnnyel, de a jó társaság és a mozgás szeretete miatt szívesen jártam le az uszodába” - elevenítette fel ifjú éveit Mányoki Attila.

„A 80-as években nagy hagyománya volt a hosszútávúszó országos bajnokságnak, melyet Balatonfüred és Siófok között rendeztek, és annyira megtetszett a hangulata, hogy 1989-ben magam is elindultam rajta. Addig is imádtam az úszást, de kint, a nyílt vízen több időm volt merengeni, sokkal változatosabbnak találtam, mint amikor faltól falig haladtam. Teljesen új impulzusokat adott.”

Így kezdődött tehát Mányoki kapcsolata a hosszútávúszással, olyannyira, hogy 1993-tól már kizárólag ilyen versenyeken indult, 2004-ig Világkupa-viadalokon is. Akkortájt azonban már a jóval rövidebb, 10 km-es távra került a hangsúly, ami az olimpia programjába is bekerült,

ez pedig teljesen más igénybevételt jelentett.

„Amit addig éveken át csináltam, más megvilágításba került, az új táv nem kedvezett nekem, nem volt sikerélményem. 2004-ben indultam utoljára Világkupa-versenyen, majd abba akartam hagyni, de aztán talákoztam Nikosz Gemelossal, a görög úszóválogatott edzőjével, aki lelket öntött belém, és ennek hatására folytattam. Azt tanácsolta, hogy a saját magam céljaiért küzdjek, legyen öröm számomra az úszás, keressek valódi kihívásokat.”

2008-ban Mányoki rekordidő, 25 óra és 32 perc alatt hosszában úszta át a Balatont, még hozzá a nyíltvízi úszás szabályai szerint, vagyis egy pillanatra sem szállhatott ki a vízből, és a kísézőhajót sem érinthette meg.

„Ez nagyon komoly önbizalmat adott nekem, innentől kezdve jöttek az újabb célok, egyre inkább nehezített körülmények között. Úgy kell ezt elképzelni, mint egy hegymászó expedíciót: vannak, akik csak az alaptáborig jutnak fel, mások egy szinttel feljebb, és csak nagyon kevesen érnek fel a csúcsra.”

A csúcst pedig az jelentené, ha a 43 éves sportoló teljesítené az Ocean's Seven elnevezésű, a világ hét legveszélyesebb csatorna-, illetve szoros-átúszásából álló sorozatot. Négyen már sikeresen túl van, az ötödik, az Északi-csatorna leküzdése azonban idén augusztusban elsőre nem sikerült.

„Az embernek tudnia kell tanulnia az eseményekből. Én olyan dolgokat csinállok, melyek nincsenek dokumentálva, nincs tuti, bevált recept, magamnak kell kitaposni az utat. Az Északi-csatorna átúszása előtt a fizikai felkészülésem rendben volt, talán jobb állapotban voltam, mint korábban bármikor, azt viszont nem tudhattam, hogy a szervezetem hogyan reagál majd az extrém körülményekre, a 13 fokos vízre, a nagy hullámokra, melyeket medúzák jelenléte fűszerezett...” - emlékezett vissza Mányoki, akinek teste 27,2 (!) fokra hűlt le, vagyis kisebb csodának számít, hogy túlélte az esetet.

A hosszútávúszó jövőre az Ocean's Seven újabb két állomásával próbálkozik, elsőként áprilisban Új-Zélandon, a Cook-szorossal, az Északi-csatornának két év múlva vág majd újra neki. Közben rendíthetetlenül rója a köröket a zalaegerszegi uszoda 25 méteres medencéjében, és persze szárazföldi edzéseket is tart. Csúcsterhelés idején napi hét órát is tréningezik!

„Bármilyen furcsán hangzik, én ugyanúgy megveszem a belépőt az uszodába, mint bárki más, és ott úszom, ahol a nagyközönség. Amikor persze olyan hidegvízi környezetre készülök, mint a Cook-szoros, előtte muszáj hasonló körülményekhez szoktatnom a szervezetemet, úgyszólván az év első hónapjaiban gyakran feltűnök majd a 8-10 fokos Balatonban és Velencei-tóban.”

Mányoki közben azért természetesen figyelemmel követi a nagy világversenyeket és jelentősebb nemzetközi viadalokat is, a mai napig sok barátja van a nyíltvízi úszók között, sőt ha teheti, személyesen is szurkol, mint például az idei balatonfüredi Világkupán, és így tesz majd a 2017-es, hazai rendezésű FINA Világbajnokságon is.